C/2025/4990

12.9.2025

SPOROČILO KOMISIJE

Smernice Komisije in predloga za poročanje, pripravljena v skladu s členom 5(5), členom 6(6) in členom 7(3) Direktive (EU) 2022/2557 o odpornosti kritičnih subjektov

(C/2025/4990)

I. UVOD

1. Direktiva (EU) 2022/2557 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) o odpornosti kritičnih subjektov (v nadaljnjem besedilu: Direktiva) ima za cilj zagotoviti, da se storitve, ki so bistvene za vzdrževanje ključnih družbenih funkcij ali gospodarskih dejavnosti, na notranjem trgu zagotavljajo neovirano. Direktiva krepi odpornost kritičnih subjektov, ki opravljajo take storitve, in vzpostavlja krovni okvir odpornosti kritičnih subjektov v zvezi z vsemi nevarnostmi (naravnimi in tistimi, ki jih namerno ali nenamerno povzroči človek).

2. Za dosego visoke ravni odpornosti morajo države članice izpolnjevati obveznosti iz Direktive. Komisija je bila pooblaščena za pripravo priporočil, nezavezujočih smernic in prostovoljne skupne predloge za poročanje, da bi države članice podprla pri izpolnjevanju nekaterih od teh obveznosti. Natančneje, s tem sporočilom se izvajajo člen 5(5) Direktive glede priprave predloge za predložitev nekaterih informacij Komisiji, člen 6(6) Direktive glede priprave priporočil in smernic za podporo državam članicam pri opredelitvi kritičnih subjektov ter člen 7(3) Direktive glede sprejetja smernic za lažjo uporabo meril za določanje pomembnosti motečega učinka, ob upoštevanju informacij, ki jih morajo države članice predložiti v skladu s členom 7(2) Direktive.

3. Pred sprejetjem tega sporočila so bila v skladu z navedenimi določbami opravljena posvetovanja z državami članicami na delavnici, ki je potekala 3. in 4. oktobra 2024, 12. februarja 2025 pa je bilo opravljeno posvetovanje s skupino za odpornost kritičnih subjektov (CERG). Nadaljnja dvostranska posvetovanja z delegati skupine CERG so potekala v pisni obliki marca 2025, posodobljena različica pa je bila skupini CERG posredovana 7. aprila 2025.

4. To sporočilo ni pravno zavezujoče in ne posega v razlago prava EU s strani Sodišča Evropske unije.

II. PROSTOVOLJNA SKUPNA PREDLOGA ZA POROČANJE

5. Prostovoljna skupna predloga za poročanje, s katero države članice Komisiji predložijo nekatere informacije v zvezi z oceno tveganja, kot je določeno v členu 5(5) Direktive, je določena v Prilogi.

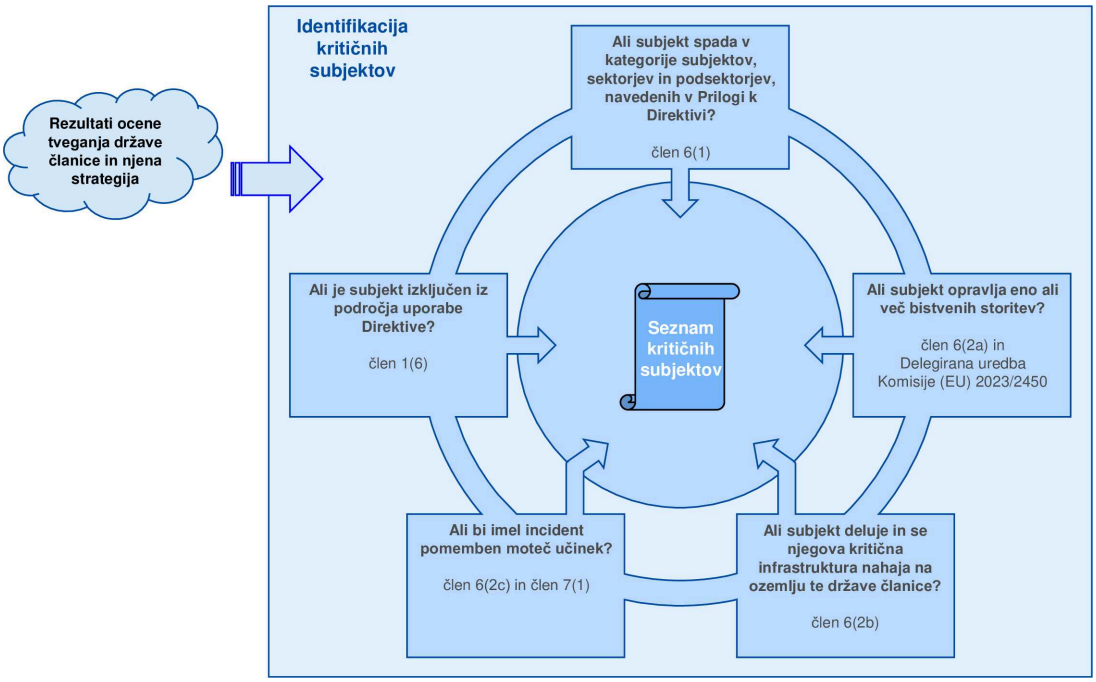
6. Uporaba te predloge za poročanje je sicer prostovoljna, vendar pa se državam članicam priporoča, da jo uporabljajo pri predložitvi informacij v skladu s členom 5(4) Direktive.

([1]) Direktiva (EU) 2022/2557 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o odpornosti kritičnih subjektov in razveljavitvi Direktive Sveta 2008/114/ES (UL L 333, 27.12.2022, str. 164, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2557/oj).

III. NEZAVEZUJOČE SMERNICE ZA PODPORO IDENTIFIKACIJI KRITIČNIH SUBJEKTOV

Slika 1

Postopek za identifikacijo kritičnih subjektov ([2])

7. V zvezi s podporo za identifikacijo kritičnih subjektov, ob upoštevanju uvodnih izjav 3 ([3]) in 16 ([4]) Direktive, je namen teh nezavezujočih smernic zlasti podpreti dosledno uporabo meril za identifikacijo kritičnih subjektov na ravni EU.

8. V skladu s členom 6(2) Direktive, „[k]o država članica identificira kritične subjekte [v skladu z Direktivo], upošteva rezultate svoje ocene tveganja države članice in svojo strategijo ter uporabi vsa naslednja merila:

(a) subjekt opravlja eno ali več bistvenih storitev;

(b) subjekt deluje in njegova kritična infrastruktura se nahaja na ozemlju te države članice ter

(c) incident bi imel pomembne moteče učinke, kot so določeni v skladu s členom 7(1) Direktive, na subjektovo opravljanje ene ali več bistvenih storitev ali na opravljanje drugih bistvenih storitev v sektorjih iz Priloge, ki so odvisne od te oziroma teh bistvenih storitev“.

9. Iz zgoraj navedenega sledi, da bi morale države članice v postopku identifikacije kritičnih subjektov upoštevati tri glavne elemente: rezultate ocene tveganja, izid nacionalne strategije in kumulativno uporabo meril iz točke 8 zgoraj.

([2]) Vrstni red pri korakih identifikacije ni obvezen.

([3]) „Poleg tega je za notranji trg značilna razdrobljenost, kar zadeva identifikacijo kritičnih subjektov, ker ustrezni sektorji in kategorije subjektov niso enako priznani kot kritični v vseh državah članicah. S to direktivo bi bilo zato treba doseči dobro raven harmonizacije glede sektorjev in kategorij subjektov, ki spadajo na njeno področje uporabe“.

([4]) „Da se zagotovi, da zahteve glede odpornosti iz te direktive veljajo za vse zadevne subjekte, in da se zmanjšajo razlike v zvezi s tem, je pomembno določiti harmonizirana pravila, ki omogočajo dosledno identifikacijo kritičnih subjektov po vsej Uniji, hkrati pa državam članicam omogočajo tudi, da ustrezno odrazijo vlogo in pomen teh subjektov na nacionalni ravni“.

III.1. **Rezultat ocene tveganja**

10. V uvodni izjavi 15 Direktive je pojasnjeno, da bi morali „ukrepi držav članic za identifikacijo in pomoč pri zagotavljanju odpornosti kritičnih subjektov bi morali slediti pristopu, ki temelji na tveganju in je osredotočen na subjekte, ki so najpomembnejši za izvajanje ključnih družbenih funkcij ali gospodarskih dejavnosti“.

11. Države članice se spodbujajo, naj za identifikacijo kritičnih subjektov operacionalizirajo rezultate ocene tveganja, izvedene v skladu s členom 5 Direktive, v smislu:

(a) obsega izgube ali motnje (velik ali majhen vpliv) pri opravljanju bistvene storitve s strani določenega subjekta in

(b) verjetnosti izgube ali motnje (visoka ali nizka verjetnost) pri opravljanju bistvene storitve s strani določenega subjekta.

12. Tveganjem, ki so medsektorske ali čezmejne narave, bi bilo treba v postopku identifikacije kritičnih subjektov nameniti posebno težo glede na njihov potencial za širše kaskadne učinke na zagotavljanje bistvenih storitev s strani drugih subjektov v sektorjih iz Priloge k Direktivi.

III.2. **Strategija za okrepitev odpornosti kritičnih subjektov**

13. V uvodni izjavi 13 Direktive je pojasnjeno, da bi „[z]a zagotovitev celovitega pristopa k odpornosti kritičnih subjektov morala imeti vsaka država članica vzpostavljeno strategijo za okrepitev odpornosti kritičnih subjektov“. V isti uvodni izjavi je pojasnjeno, kaj bi morala strategija zajemati, in sicer „strateške cilje in ukrepe politike, ki jih je treba izvesti. Zaradi skladnosti in učinkovitosti bi strategija morala biti zasnovana tako, da bi zlahka vključila obstoječe politike, pri tem pa, kadar je mogoče, temeljila na ustreznih obstoječih nacionalnih in sektorskih strategijah, načrtih ali podobnih dokumentih“. Strategijo je treba sprejeti v skladu s členom 4 Direktive.

14. Da bi se dosegel celovit pristop v zvezi z identifikacijo kritičnih subjektov, bi morale države članice zagotoviti, da njihove strategije zagotavljajo okvir politike za okrepljeno usklajevanje med pristojnimi organi na podlagi te direktive in pristojnimi organi na podlagi Direktive (EU) 2022/2555 Evropskega parlamenta in Sveta ([5]) v okviru izmenjave informacij o tveganjih za kibernetsko varnost, kibernetskih grožnjah in kibernetskih incidentih ter nekibernetskih tveganjih, grožnjah in incidentih ter v okviru izvajanja nadzornih nalog ([6]). Ker lahko to vpliva na opredelitev kritičnih subjektov v sektorjih, ki so posebej izpostavljeni hibridnim grožnjam, bi morale države članice pri vzpostavljanju svojih strategij in njihovem nadgrajevanju za namene identifikacije kritičnih subjektov ustrezno upoštevati hibridno naravo groženj, ki so jim izpostavljeni kritični subjekti. Države članice se spodbujajo, naj upoštevajo evropske in mednarodne standarde, pomembne za varnostne ukrepe in ukrepe za odpornost, ki se uporabljajo za kritične subjekte in so lahko podlaga za strategije držav članic ter nato za njihove postopke imenovanja in odločitve.

15. V skladu s členom 4(2) Direktive mora strategija vsebovati nekatere elemente, kot so strateški cilji in prednostne naloge za povečanje splošne odpornosti kritičnih subjektov ter opis postopka, po katerem se identificirajo kritični subjekti. Strateški cilji in prednostne naloge bi lahko koristno usmerjali postopek identifikacije kritičnih subjektov. Na primer, kot del določanja prednostnih nalog v strategiji bi se lahko določili pragovi za sprejemljiva, dopustna in nesprejemljiva tveganja. To bi lahko podprlo postopek identifikacije kritičnih subjektov s strani pristojnih organov in prispevalo k določitvi pomembnosti motečih učinkov.

([5]) Direktiva (EU) 2022/2555 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o ukrepih za visoko skupno raven kibernetske varnosti v Uniji, spremembi Uredbe (EU) št. 910/2014 in Direktive (EU) 2018/1972 ter razveljavitvi Direktive (EU) 2016/1148 (direktiva NIS 2) (UL L 333, 27.12.2022, str. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj).

([6]) Strategije bi morale biti usklajene in skladne z nacionalnimi strategijami in načrti za prilagajanje podnebnim spremembam iz člena 5(4) Uredbe (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2021 o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi uredb (ES) št. 401/2009 in (EU) 2018/1999 (evropska podnebna pravila) (UL L 243, 9.7.2021, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj).

III.3. **Merila za identifikacijo kritičnih subjektov**

16. Iz člena 6(2) Direktive izhaja, da je treba tri merila iz te določbe uporabljati kumulativno, torej v skladu z Direktivo se lahko kot kritični subjekt identificira samo subjekt, ki izpolnjuje vsa tri merila.

17. Zato in ob upoštevanju neuporabe Direktive, določene v členu 1(6), ter členov 5(1) in 7(1) Direktive je treba pri identifikaciji kritičnih subjektov upoštevati naslednjih pet korakov (glej sliko 1):

(a) Ali subjekt spada v enega od sektorjev ali podsektorjev ter kategorij subjektov, navedenih v Prilogi k Direktivi?

(b) Ali subjekt opravlja eno ali več bistvenih storitev?

(c) Ali subjekt deluje in se njegova kritična infrastruktura nahaja na ozemlju te države članice?

(d) Ali bi incident imel pomembne moteče učinke ([7]) na subjektovo opravljanje ene ali več bistvenih storitev ali na opravljanje drugih bistvenih storitev v sektorjih iz Priloge, ki so odvisne od te oziroma teh bistvenih storitev?

(e) Ali je subjekt izključen iz področja uporabe Direktive ([8])?

18. Države članice lahko izberejo vrstni red, v katerem obravnavajo te korake. Direktiva ne zahteva, da se sledi določenemu vrstnemu redu.

19. Kadar se po izvedbi teh korakov izkaže, da subjekt kumulativno izpolnjuje navedena tri merila v skladu s členom 6(1) Direktive, ga mora država članica identificirati kot kritični subjekt. V uvodni izjavi 16 Direktive je pojasnjeno, „kadar noben subjekt v državi članici ne izpolnjuje navedenih meril, ta država članica ne bi smela biti obvezana, da identificira kritični subjekt v zadevnem sektorju ali podsektorju“.

(a) *Ali subjekt spada v enega od sektorjev ali podsektorjev ter kategorij subjektov, navedenih v Prilogi k Direktivi?*

20. V Prilogi k Direktivi so v tretjem stolpcu navedene kategorije subjektov, ki ustrezajo seznamu sektorjev in podsektorjev, ki jih zajema Direktiva. Skoraj vse kategorije se sklicujejo na ustrezno sektorsko zakonodajo EU, ki opredeljuje to kategorijo subjekta. Tako zakonodajo je treba v postopku identifikacije skrbno preučiti, da bi razumeli kategorijo subjekta, ki je zajeta v zadevnem sektorju ali podsektorju.

21. Pri postopku identifikacije bi bilo treba upoštevati posebnosti nekaterih sektorjev. Kar zadeva energetski sektor, je v uvodni izjavi 5 Direktive pojasnjeno, da se „zlasti za načine proizvodnje in prenosa električne energije (za oskrbo z električno energijo), [...] razume, da lahko proizvodnja električne energije – kadar je to ustrezno – vključuje dele jedrskih elektrarn, ki se uporabljajo za prenos električne energije, izključeni pa so specifično jedrski vidiki, zajeti v mednarodnih pogodbah in pravu Unije, vključno z ustreznimi pravnimi akti Unije o jedrski energiji“.

22. Kar zadeva živilski sektor je v isti uvodni izjavi 5 Direktive pojasnjeno, da bi bilo „[z]aradi zagotovitve sorazmernega pristopa in ustreznega upoštevanja vloge in pomena teh subjektov na nacionalni ravni, treba kritične subjekte identificirati le med izvajalci živilske dejavnosti, tako pridobitnimi kot nepridobitnimi ter javnimi in zasebnimi, ki se ukvarjajo izključno z logistiko in veleprodajo ter industrijsko proizvodnjo in predelavo v velikem obsegu ter imajo z nacionalnega vidika znaten tržni delež“.

23. Države članice bi morale pri identifikaciji kritičnih subjektov upoštevati poseben pomen nekaterih sektorjev, kot je promet, z vidika ključne vloge morskih pristanišč ali pristanišč na celinskih plovnih poteh, cest, letališč in železnic, zlasti kadar služijo dvojni rabi za vojaško mobilnost in civilne namene, kot tudi vodne, energetske in digitalne infrastrukture za zagotavljanje bistvenih storitev v drugih sektorjih, zaradi njihove strateške vloge pri zagotavljanju odpornosti dobavne verige ter za boj proti nedovoljeni trgovini in organiziranemu kriminalu.

([7]) Kot je določeno v skladu s členom 7(1) Direktive.

([8]) Člen 1(6) Direktive se ne uporablja za subjekte javne uprave, ki izvajajo svoje dejavnosti na področju nacionalne varnosti, javne varnosti, obrambe ali kazenskega pregona, vključno s preiskovanjem, odkrivanjem in pregonom kaznivih dejanj.

24. Kar zadeva subjekte v sektorjih bančništva, infrastrukture finančnega trga in digitalne infrastrukture morajo države članice v skladu s členom 8 Direktive ter pojasnili v njenih uvodnih izjavah 20 in 21 na podlagi istih meril in z uporabo enakega postopka, kot je določen v Direktivi, identificirati kritične subjekte, ki spadajo v te sektorje. Ustrezni pristojni organi bi se morali po potrebi medsebojno obveščati in posvetovati pri identifikaciji subjektov v teh treh sektorjih, v skladu s svojo splošno obveznostjo učinkovitega sodelovanja za izpolnjevanje svojih nalog v skladu z Direktivo, kot je določeno v njenem členu 9(1).

25. Države članice bi morale pri identifikaciji kritičnih subjektov v skladu s členom 6 Direktive ustrezno upoštevati subjekte, ki opravljajo bistvene storitve za podvodne elektronske komunikacije in prenos električne energije ([9]).

(b) *Ali subjekt opravlja eno ali več bistvenih storitev?*

26. Glavni namen Delegirane uredbe Komisije 2023/2450 ([10]) (v nadaljnjem besedilu: delegirana uredba Komisije) je določiti seznam bistvenih storitev v sektorjih in podsektorjih iz Priloge k Direktivi, ki ga morajo pristojni organi uporabiti za izvajanje ocen tveganja, isti seznam pa bi bilo treba nato uporabiti tudi v postopku identifikacije, da se odloči, ali subjekt izpolnjuje prvo merilo, to je, ali zagotavlja eno ali več bistvenih storitev.

27. V uvodni izjavi 4 delegirane uredbe Komisije je navedeno, da „bi bilo treba seznam bistvenih storitev uporabljati ob upoštevanju vseh ustreznih določb Direktive“. To vključuje opredelitev bistvenih storitev kot storitev, ki so ključne za vzdrževanje življenjsko pomembnih družbenih funkcij, gospodarskih dejavnosti, javnega zdravja in varnosti ali okolja, ter identifikacijo subjekta javne uprave ([11]) in določbe o področju uporabe Direktive ([12]), ki so med drugim pomembne pri uporabi prvega zgoraj navedenega merila.

28. Člen 5(1) Direktive namreč jasno določa, da seznam iz delegirane uredbe Komisije ni izčrpen. Zato lahko obstajajo tudi druge bistvene storitve, ki jih zajema Direktiva, vendar v njej niso navedene. Zato navedene bistvene storitve, čeprav so pomembna referenčna točka, niso nujno edine, ki jih je treba upoštevati, kadar države članice uporabljajo člen 6(2), točka (a), Direktive. Ta določba se nanaša na „bistvene storitve“, kot so opredeljene v členu 2(5) Direktive, na splošno, ne da bi bila nujno omejena le na bistvene storitve, navedene v delegirani uredbi Komisije.

(c) *Ali subjekt deluje in se njegova kritična infrastruktura nahaja na ozemlju te države članice?*

29. V okviru tega koraka bi morale države članice preveriti, ali subjekti dejansko delujejo, torej opravljajo svoje dejavnosti, na njihovem ozemlju in ali imajo tam kritično infrastrukturo, ki se tam tudi fizično nahaja. Ta dva elementa (delovanje kritičnega subjekta in lokacija kritične infrastrukture) sta pojasnjena v uvodni izjavi 16 Direktive, v kateri je navedeno, da se šteje, da subjekt deluje na ozemlju države članice, če v tej državi članici izvaja dejavnosti, ki so nujne za zadevno bistveno storitev ali storitve, in če se kritična infrastruktura tega subjekta, ki se uporablja za zagotavljanje zadevne storitve ali storitev, fizično nahaja v tej državi članici.

([9]) Glej tudi Skupno sporočilo Evropskemu parlamentu in Svetu, Akcijski načrt EU za kabelsko varnost (JOIN(2025) 9 final).

([10]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2023/2450 z dne 25. julija 2023 o dopolnitvi Direktive (EU) 2022/2557 Evropskega parlamenta in Sveta z določitvijo seznama bistvenih storitev (UL L, 2023/2450, 30.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2450/oj). Delegirani akt je bil sprejet v skladu s členom 5(1) Direktive.

([11]) Člen 2(10) Direktive.

([12]) Člen 1(6) in (7) Direktive.

30. Za namene uporabe člena 6(2), točka (b), Direktive bi bilo treba šteti, da ozemlje države članice, ob upoštevanju omejitev iz člena 355 PDEU, zajema kopensko ozemlje in celinske plovne poti te države članice ter teritorialno morje (in njegovo dno ter podzemlje), ki ga je ta država članica določila v skladu s Konvencijo Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu (UNCLOS). Poleg tega zajema izključno ekonomsko cono (IEC), ki jo je vzpostavila ta država članica, in epikontinentalni pas, vendar le, če obstaja povezava med kritično infrastrukturo, ki se nahaja v njeni izključni ekonomski coni ali epikontinentalnem pasu, in suverenimi pravicami ali jurisdikcijo, ki jih obalna država izvaja v teh delih morja v skladu z UNCLOS, ne da bi posegala v pravice in svoboščine drugih držav, ki jih zagotavlja UNCLOS. Zato bi morale države članice pri uporabi člena 6(2), točka (b), Direktive, kjer je to ustrezno, za vsak primer posebej oceniti, v kolikšni meri je zajeta kritična infrastruktura, ki se nahaja v njihovi izključni ekonomski coni in epikontinentalnem pasu.

31. Na primer, v primeru podvodnih kablov ali cevovodov, ki jih položijo druge države pri uveljavljanju svojih pravic iz členov 58(1) in 79(1) UNCLOS in ki potekajo skozi izključno ekonomsko cono ali epikontinentalni pas obalne države članice, ta država članica ni dolžna izpolnjevati svojih obveznosti iz Direktive v zvezi s to kritično infrastrukturo, če ta ne spada v njeno funkcionalno suverenost in jurisdikcijo v izključni ekonomski coni in epikontinentalnem pasu v skladu z UNCLOS. Nasprotno pa bi morale za podvodne kable ali cevovode, ki se nahajajo v izključni ekonomski coni ali epikontinentalnem pasu obalne države članice, v tej državi veljati obveznosti iz Direktive, kadar je ta kritična infrastruktura povezana z dejavnostmi, s katerimi ta država uresničuje svojo suverenost ali jurisdikcijo v izključni ekonomski coni ali epikontinentalnem pasu v skladu s členoma 56 in 77 UNCLOS.

32. Ker to ni navedeno v členu 6(2), točka (b), Direktive, se kraj sedeža subjekta ne bi smel upoštevati kot del tega merila. Zato bi bilo treba ta element šteti za nepomembnega za postopek identifikacije kritičnih subjektov v skladu z Direktivo.

(d) *Ali bi incident imel pomembne moteče učinke na subjektovo opravljanje ene ali več bistvenih storitev ali na opravljanje drugih bistvenih storitev v sektorjih iz Priloge, ki so odvisne od te oziroma teh bistvenih storitev?*

33. Vprašanje določanja pomembnosti motečega učinka je podrobneje obravnavano v členu 7(1) Direktive, v katerem so navedena merila, ki jih je treba v ta namen upoštevati. Ta merila so podrobneje pojasnjena v oddelku IV teh smernic.

(e) *Ali je subjekt izključen iz področja uporabe Direktive?*

34. Če subjekt spada v eno od kategorij subjektov, za katere se Direktiva ne uporablja, kot je določeno v členu 1(6) Direktive, ga v skladu z Direktivo ni treba identificirati kot kritični subjekt.

35. Ne glede na pravno zahtevo, da morajo države članice uporabiti merila iz Direktive, kot je pojasnjeno v oddelku III.3 (A–D) teh smernic, lahko na podlagi nacionalnega prava in v skladu s pravom Unije obveznosti v zvezi s kritičnimi subjekti uporabljajo tudi za subjekte, ki delujejo v drugih sektorjih, ki se v skladu z nacionalnim pravom štejejo za kritične in niso navedeni v Prilogi k Direktivi.

36. Kot je pojasnjeno v točki 28 zgoraj, čeprav je delegirana uredba Komisije pomembna referenčna točka, bodo morale države članice morda upoštevati tudi druge bistvene storitve, ki niso navedene v delegirani uredbi Komisije. Poleg tega se lahko države članice na podlagi nacionalnega prava in v skladu s pravom Unije odločijo, da bodo subjektom, ki opravljajo druge storitve, ki niso bistvene storitve, zajete v Direktivi, naložile obveznosti za okrepitev njihove odpornosti.

37. Države članice lahko tako na podlagi nacionalnega prava in v skladu s pravom Unije identificirajo druge kritične subjekte, ki niso identificirani na podlagi Direktive ([13]). Ker bi bili ti subjekti identificirani na podlagi nacionalnega prava, jim zato ni treba izpolnjevati kumulativnih meril iz člena 6(2) Direktive, ki so pojasnjena zgoraj.

IV. NEZAVEZUJOČE SMERNICE ZA LAŽJO UPORABO MERIL ZA DOLOČITEV POMEMBNOSTI MOTEČEGA UČINKA

38. Čeprav iz člena 7(1) Direktive izhaja, da je treba pri določanju pomembnosti motečega učinka upoštevati vsa merila, lahko države članice dodatno ocenijo konkretno ustreznost teh meril glede na posebne okoliščine obravnavanega primera.

IV.1. **Število uporabnikov, ki so odvisni od bistvene storitve**

39. Države članice se spodbujajo, naj pri uporabi tega merila upoštevajo naslednje:

(a) fizične in pravne osebe kot uporabnike;

(b) druge kritične subjekte kot uporabnike;

(c) skupno število uporabnikov, ki so neposredno odvisni od bistvene storitve, in/ali, kolikor je mogoče oceniti, posrednih uporabnikov bistvene storitve, tj. oseb, ki niso neposredno odvisne od storitve, vendar bi jih njena motnja prizadela.

40. Pri uporabi praga za oceno števila uporabnikov je treba pri izbranem pragu upoštevati, ali:

(a) so uporabniki skoncentrirani na določenem območju ali razpršeni po regiji;

(b) so uporabniki ranljive skupine, na primer starejši, invalidi ali otroci;

(c) obstaja časovno kritična odvisnost od zadevne bistvene storitve, na primer s strani upravljavcev vesoljske infrastrukture na Zemlji;

(d) število uporabnikov zadevne bistvene storitve ni veliko, vendar so ti uporabniki močno odvisni od te bistvene storitve, na primer izvajalci zdravstvene dejavnosti.

IV.2. **V kolikšni meri so drugi sektorji in podsektorji iz Priloge k Direktivi odvisni od zadevne bistvene storitve**

41. Kritični subjekti so pogosto močno povezani in medsebojno odvisni na kompleksne načine. Odvisnosti in soodvisnosti so multiplikator tveganja, ki lahko poveča pomembnost motečega učinka.

42. Države članice se spodbujajo, naj pri uporabi tega merila upoštevajo naslednje:

(a) ali sta dva ali več sektorjev odvisna oziroma odvisnih od zadevne bistvene storitve;

(b) ali imajo kritični subjekti, ki delujejo v drugih sektorjih in podsektorjih, ki niso zadevni sektor ali podsektor, na voljo alternative tej bistveni storitvi;

(c) ali bi se moteči učinek incidenta, povezanega z opravljanjem bistvene storitve, hitro razširil in povzročil kaskadne učinke v drugih sektorjih in podsektorjih.

([13]) Glej člen 3 Direktive, v katerem je navedeno, da direktiva državam članicam ne preprečuje, da sprejmejo ali ohranijo določbe nacionalnega prava, ki zagotavljajo višjo raven odpornosti kritičnih subjektov, pod pogojem, da so take določbe v skladu z obveznostmi držav članic, določenimi v pravu Unije.

43. V uvodni izjavi 18 Direktive je pojasnjeno, da „bi morale države članice pri ugotavljanju, v kolikšni meri so drugi sektorji in podsektorji odvisni od bistvene storitve, ki jo opravlja kritični subjekt, kolikor je mogoče upoštevati tudi vpliv na dobavno verigo“.

44. Za obravnavo takih učinkov na dobavno verigo se države članice spodbujajo, naj uporabijo obstoječe evidentiranje ali izvedejo evidentiranje dobavnih verig za bistvene storitve, ki jih opravljajo subjekti v sektorjih, ki spadajo na področje uporabe Direktive, kot so neposredni dobavitelji in odjemalci, posredni dobavitelji in odjemalci, medsektorske in čezmejne odvisnosti, vključno s tistimi zunaj EU.

IV.3. **Stopnja in trajanje vpliva, ki bi ga incidenti lahko imeli na gospodarske in družbene dejavnosti, okolje, javno varnost in varovanje ali zdravje prebivalstva**

45. Za oceno stopnje in trajanja incidenta bi bilo treba vsakega od elementov, navedenih v členu 7(1), točka (c), Direktive, obravnavati posebej. Daljše kot je trajanje incidenta in večja kot je njegova intenzivnost, pomembnejši naj bi bil vpliv na gospodarske in družbene dejavnosti, okolje, javno varnost in varovanje ali zdravje prebivalstva.

46. Države članice se spodbujajo, naj pri uporabi tega merila upoštevajo naslednje elemente.

47. Kar zadeva vpliv, ki bi ga incidenti lahko imeli na gospodarske dejavnosti, naj države članice upoštevajo:

(a) ocenjene neposredne stroške, povezane s fizično škodo, ki jo povzročijo motnje, obseg in trajanje prekinitve poslovanja po ustavitvi dejavnosti, izgubo prihodkov, morebitna zaprtja in stroške zavarovanja, kadar so njihovi učinki dovolj veliki, da bi lahko imeli makroekonomske vplive;

(b) ocenjene stroške zaradi motenj v dobavnih verigah, ki povzročajo zamude in pomanjkanje pri zagotavljanju bistvenih storitev, zmanjšano potrošnjo in izgubo zaupanja javnosti;

(c) ocenjene stroške vpliva na naložbe, trgovino in dolgoročno gospodarsko rast.

48. Kar zadeva vpliv, ki bi ga incidenti lahko imeli na družbene dejavnosti, se države članice spodbujajo, naj ocenijo pomen motenj v vladnih dejavnostih na državni, regionalni ali lokalni ravni ter motenj v dejavnostih zasebnega sektorja, ki ovirajo splošno zmožnost zagotavljanja bistvenih storitev, vključno z motnjami v vsakdanjem življenju.

49. Kar zadeva vpliv, ki bi ga incidenti lahko imeli na okolje, se države članice spodbujajo, naj upoštevajo:

(a) ocenjeno škodo za ekosisteme in razpoložljivost ekosistemskih storitev, kot so opredeljene v členu 2(14) Uredbe (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta ([14]) o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb;

(b) vpliv na kakovost zraka (koncentracije onesnaževal zraka, indeksi kakovosti zraka, spremembe vodnega ekosistema), kakovost vode (spremembe koncentracij onesnaževal v vodi in morju, kakovost vode, vpliv na zdravje ljudi, škoda za biotsko raznovrstnost), zemljišča (tla, krčenje gozdov, urbanizacija, kmetijstvo, spremembe biotske raznovrstnosti);

(c) vpliv na podnebne spremembe, vključno s spremembami emisij toplogrednih plinov;

(d) uresničitev akutnih ali kroničnih podnebnih tveganj.

([14]) Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

50. Ocena vpliva, ki bi ga incidenti lahko imeli na okolje, naj temelji na celovitem pristopu, ki upošteva tako neposredne kot posredne vplive ter kratkoročne in dolgoročne posledice. Države članice se spodbujajo, naj se oprejo na obstoječe presoje vplivov na okolje ali izvedejo take presoje, strateške presoje vplivov na okolje ali presoje življenjskega cikla.

51. Kar zadeva vpliv, ki bi ga incidenti lahko imeli na javno varnost in varovanje, se države članice spodbujajo, naj upoštevajo:

(a) učinke različnih vrst incidentov in posledice za zagotavljanje bistvenih storitev glede na stopnjo in trajanje, na razpoložljivost in učinkovitost vladnih storitev, namenjenih javni varnosti in varovanju, kot so policijske storitve, storitve požarne zaščite, sodišča in zapori, na stopnjo kriminala, možnost socialnih nemirov zaradi pomanjkanja bistvenih storitev ali blaga ali spremembe v dojemanju varnosti in varovanja v skupnosti;

(b) vpliv na razpoložljivost in učinkovitost zmogljivosti odzivanja vladnih storitev, namenjenih javni varnosti in varovanju.

52. Za oceno vpliva, ki bi ga incidenti lahko imeli na javno varnost in varovanje, se države članice spodbujajo, naj uporabijo rezultate ocen tveganja, groženj in ranljivosti, analiz in evidentiranje kaznivih dejanj, načrtovanja in vaj za obvladovanje izrednih razmer ter sodelovanja deležnikov.

53. Kar zadeva vpliv, ki bi ga incidenti lahko imeli na zdravje prebivalstva, se države članice spodbujajo, naj upoštevajo:

(a) izgubo dostopa do zdravstvenega varstva zaradi zamud pri zdravljenju, nezmožnosti dostopa do zdravstvenih ustanov, pomanjkanja osebja, nezmožnosti obvladovanja izrednih razmer v javnem zdravju, obremenitev ali izgube proizvodnje osnovnih farmacevtskih izdelkov, osnovnih farmacevtskih pripravkov, zdravstvenih protiukrepov in medicinskih pripomočkov, ki se štejejo za kritične v času izrednih razmer v javnem zdravju, pomanjkanja zdravil, posledic za duševno zdravje, povečane obolevnosti in umrljivosti (višja stopnja kroničnih bolezni, širjenje nalezljivih bolezni, poškodbe, smrtni primeri);

(b) motnjo v verigi preskrbe s hrano, motnjo v preskrbi s (pitno) vodo ali kontaminacijo (pitne) vode;

(c) učinke na zdravje ranljivih skupin (starejših, otrok, oseb z nizkimi dohodki, bolnikov s predhodnimi boleznimi).

54. Za oceno vpliva, ki bi ga incidenti lahko imeli na zdravje prebivalstva, se države članice spodbujajo k uporabi javnozdravstvenega nadzora, namenjenega spremljanju izbruhov bolezni, sprememb v umrljivosti in okoljskega spremljanja; raziskav in razgovorov, namenjenih zbiranju podatkov o dostopu do zdravstvenega varstva ter izkušenj, pridobljenih pred motnjami in po njih, ter geoprostorske analize, namenjene evidentiranju ranljivih skupin in območij z omejenim dostopom do zdravstvenega varstva.

IV.4. **Tržni delež subjekta na trgu zadevne bistvene oziroma bistvenih storitev**

55. Tržni delež odraža relativni položaj dobaviteljev na trgu in na splošno temelji na prodaji ali nakupih zadevnih proizvodov na zadevnem geografskem območju. Na splošno tako vrednost prodaje ali nakupov kot tudi obseg prodaje ali nakupov zagotavljata koristne informacije ([15]). Države članice se spodbujajo, naj preverijo tudi sektorske statistične podatke ali izvedejo tržne raziskave za določitev tržnega deleža subjekta.

([15]) Sporočilo Komisije – Obvestilo Komisije o opredelitvi upoštevnega trga za namene konkurenčnega prava Unije (UL C, C/2024/1645, 22.2.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1645/oj) odstavki 105–107.

56. Merilo tržnega deleža bi bilo treba vedno obravnavati skupaj z drugimi merili, saj lahko nizka stopnja odvisnosti od bistvene storitve ali razpoložljivost alternativnih ponudnikov storitev znatno zmanjša pomen motečega učinka. Odvisnost bi bila lahko ključni dejavnik pri ocenjevanju učinka tržnega deleža, saj lahko pojasni, v kolikšni meri so družba, določeni sektorji ali drugi subjekti odvisni od določene bistvene storitve. Pri ocenjevanju učinka tržnega deleža odvisnost omogoča vpogled v relativni sistemski pomen in kritičnost vloge subjekta na trgu za zadevno bistveno storitev ali storitve.

57. Motnje bistvenih storitev, ki jih opravlja subjekt z velikim tržnim deležem, bodo verjetno pomenile večje tveganje za kaskadne učinke na opravljanje drugih bistvenih storitev, zlasti če se zadevna bistvena storitev opravlja v sektorju, ki ima veliko medsebojnih odvisnosti z drugimi sektorji, kot sta energetski ali prometni sektor. Moteči učinki incidenta, ki vpliva na opravljanje bistvene storitve s strani subjekta z majhnim tržnim deležem, bi bili lahko prav tako pomembni, če ta opravlja edinstveno ali nenadomestljivo bistveno storitev, od katere je sektor odvisen.

58. Pri modelih ali metodologijah za ocenjevanje trga se lahko uporabijo različne tehnike poslovne analize, kot so Porterjev model petih silnic ([16]), analiza SWOT ([17]), PESTLE ([18]), strategija segmentacije trga ([19]), evidentiranje poti strank ([20]) in poslovni model Canvas ([21]).

IV.5. **Geografsko območje, na katero bi lahko vplival incident, vključno z morebitnim čezmejnim vplivom**

59. Države članice se spodbujajo, naj v skladu s členom 7(1), točka (e), Direktive upoštevajo ranljivost, povezano s stopnjo izoliranosti določenih vrst geografskih območij, kot so otoške regije, oddaljene regije ali gorska območja. Tovrstna geografska območja imajo običajno posebne potrebe glede osnovnih storitev in omejene zmogljivosti za spopadanje z motnjami.

60. Poleg tega so lahko za uporabo tega merila pomembni tudi drugi elementi:

(a) neposredni ali posredni vpliv incidenta na geografsko območje, izražen v površini;

(b) neposredni ali posredi vpliv incidenta na prizadeto območje, torej ali je ta lokalni, regionalni, nacionalni ali čezmejni;

(c) značilnosti geografskega območja, kot so zemljišče, zračni prostor, voda, mestna, podeželska ali gozdna območja.

61. Za oceno geografskega območja, na katero bi lahko vplival incident, se države članice spodbujajo, naj izvajajo terenska opazovanja, zbirajo podatke iz satelitskih in zračnih posnetkov, uporabljajo popisne podatke, zemljevide energetskih prenosnih in prometnih infrastruktur, omrežja za okoljsko spremljanje ter podatkovne zbirke geografskega informacijskega sistema (GIS) ([22]).

([16]) Pristop za analizo konkurenčnega okolja panoge, ki temelji na petih dejavnikih: rivalstvo, novi konkurenti, dobavitelji, kupci in nadomestki.

([17]) Pristop za opredelitev notranjih in zunanjih sil, ki lahko ustvarijo priložnosti ali tveganja za organizacijo. Upošteva prednosti in slabosti organizacije ter zunanje priložnosti in grožnje.

([18]) Analiza PESTLE upošteva politične, gospodarske, socialne, tehnološke, pravne in okoljske dejavnike ter ocenjuje vpliv teh zunanjih dejavnikov na dobičkonosnost organizacije.

([19]) Tehnika za razdelitev trga na določene segmente glede na značilnosti in preference strank.

([20]) Tehnika za razumevanje in vizualizacijo značilnosti in preferenc strank.

([21]) Tehnika za ocenjevanje in vizualizacijo različnih bistvenih elementov poslovanja.

([22]) Zmogljivosti geografskega informacijskega sistema (GIS) se lahko uporabijo za prepoznavanje nevarnosti in vizualizacijo morebitnih vplivov, ki bi nastali ob pojavu incidenta. Uporabne so tudi za oblikovanje blažilnih ukrepov in zmogljivosti odpornosti za obvladovanje morebitnih vplivov.

IV.6. **Pomen subjekta pri ohranjanju zadostne ravni bistvene storitve, ob upoštevanju razpoložljivosti alternativnih načinov**

62. To merilo je med drugim pomembno v zvezi z opravljanjem storitev za ohranjanje življenja, kot so pitna voda, odpadna voda, energija, zdravje, proizvodnja in distribucija hrane ter prevoz, vključno s storitvami upravljanja prometa, saj bi brez teh storitev gospodarstvo in družba propadla. Pri ocenjevanju pomena subjekta za ohranjanje zadostne ravni bistvene storitve morajo države članice v skladu s členom 7(1), točka (f), Direktive upoštevati razpoložljivost možnih alternativnih načinov za opravljanje te bistvene storitve. V zvezi s tem se države članice spodbujajo, naj razmislijo o takih alternativah v smislu dostopnosti, hitrosti, s katero se lahko alternativa uporabi, kakovosti alternativne storitve in nastalih dodatnih stroškov. Če uporabniki nimajo izvedljive alternative za bistveno storitev, je vpliv motečega učinka na splošno večji ne glede na število uporabnikov, na katere motnja vpliva. Poleg tega bi bilo treba upoštevati naravo bistvene storitve v smislu njene kritičnosti, njenih značilnosti in glavnega namena.

PRILOGA

PROSTOVOLJNA SKUPNA PREDLOGA ZA POROČANJE

I. SPLOŠNE UGOTOVITVE

Člen 5 Direktive določa, da morajo države članice izvesti oceno tveganja, ki jo bodo uporabile za identifikacijo kritičnih subjektov na podlagi Direktive.

V skladu s členom 5(4) Direktive morajo države članice Komisiji predložiti ustrezne informacije o vrstah tveganj, prepoznanih na podlagi ocene tveganja države članice, in rezultate te ocene po sektorjih in podsektorjih iz Priloge k Direktivi.

Člen 5(5) Direktive določa, da Komisija v sodelovanju z državami članicami pripravi prostovoljno skupno predlogo za poročanje za namene izpolnjevanja obveznosti iz člena 5(4) Direktive.

Uporaba te skupne predloge za poročanje je sicer prostovoljna, vendar se državam članicam priporoča, da jo uporabijo pri zagotavljanju informacij v skladu s členom 5(4) Direktive. Skupna predloga za poročanje je namenjena poročanju o vsakem sektorju posebej, v sektorjih s podsektorji pa tudi na ravni posameznih podsektorjev. Na primer, v energetskem sektorju s petimi podsektorji bi bila predloga za poročanje uporabljena petkrat.

Predloga je namenjena usklajenemu zbiranju pregleda informacij, ki se štejejo za pomembne pri poročanju Komisiji, ne glede na to, ali gre za netajne ali tajne informacije. Če pa se države članice odločijo, da bodo to predlogo uporabljale kot podlago za izmenjavo podrobnejših ali tajnih informacij, mora to vedno potekati prek ustreznih komunikacijskih kanalov.

Ta predloga se ne bi smela šteti za smernice niti za nadomestek za ocene tveganja, ki jih morajo države članice izvesti v skladu s členom 5 Direktive.

II. PREMISLEKI PRI IZPOLNJEVANJU PREDLOGE

V prvem oddelku bi morale države članice preveriti vrste prepoznanih tveganj, ki bi lahko vplivala na opravljanje bistvenih storitev za sektor in podsektor, o katerem se poroča. Če so prepoznana tveganja, se lahko preveri več vrst tveganj. Če so prepoznana tveganja, bi morale države članice razmisliti o podrobnejši pripravi ukrepov za zadevne vrste tveganja.

V drugem oddelku bi morale države članice preveriti seznam ranljivosti in morebitnih vplivov, ki se štejejo za pomembne pri opredelitvi rezultata ocene tveganja. Poleg tega bi morale države članice pri poročanju o rezultatu zagotoviti tudi splošno oceno vpliva motenj pri opravljanju bistvenih storitev za sektor in podsektor, o katerem se poroča. Nazadnje bi morale države članice razmisliti, da bi odgovor v zvezi z rezultatom ocene tveganja dopolnile s pisnim prispevkom.

V tretjem oddelku bi morale države članice razmisliti o izmenjavi dodatnih vpogledov v zvezi z vrstami tveganj, prepoznanih na podlagi ocene tveganja, in rezultati te ocene v pisnem prispevku glede metodološkega pristopa, najboljših praks ali izkušenj, pridobljenih v postopku ocene tveganja. V tem okviru ocena tveganja pomeni celotni postopek za določitev narave in obsega tveganja, in sicer s prepoznavanjem in analiziranjem morebitnih relevantnih groženj, ranljivosti in nevarnosti, ki bi lahko privedle do incidenta, ter z vrednotenjem možnosti izgube ali motenj, ki jih ta incident povzroči pri opravljanju bistvene storitve, kot je opredeljeno v členu 2(7) Direktive.

V četrtem in zadnjem oddelku bi morale države članice razmisliti o potrebi po dodatnih informacijah, povezanih z njihovo obveznostjo poročanja v skladu s členom 5(4) Direktive, in sicer v obliki dodatnega pisnega prispevka.

IDENTIFIKACIJSKI PARAMETRI	
Država članica:	
Pristojni organ:	
Obdobje poročanja:	
Sektor:	**Podsektor:**
☐ **Energetika**	☐ elektrika ☐ daljinsko ogrevanje in hlajenje ☐ nafta ☐ plin ☐ vodik
☐ **Promet**	☐ zračni ☐ železniški ☐ vodni ☐ cestni ☐ javni prevoz
☐ **Bančništvo**	
☐ **Infrastruktura finančnega trga**	
☐ **Zdravje**	
☐ **Pitna voda**	
☐ **Odpadna voda**	
☐ **Digitalna infrastruktura**	
☐ **Javna uprava**	
☐ **Vesolje**	
☐ **Pridelava, predelava in distribucija živil**	
_____	_____

1. VRSTE PREPOZNANIH TVEGANJ	
1.1.	**Naravna tveganja** ☐ biološka (npr. povezana z zdravjem, epidemije, pandemije itd.) ☐ geofizikalna (npr. potresi, vulkanska dejavnost, zemeljski plazovi itd.) ☐ hidrometeorološka (npr. ekstremni vremenski dogodki, nevihte, padavine, poplave, pomanjkanje vode, suše, požari v naravi, vročinski valovi, hladna obdobja itd.) ☐ zunajzemeljska (npr. sončevi izbruhi itd.) ☐ druga akutna ali kronična naravna tveganja, povezana s podnebnimi spremembami ali naravnim okoljem (npr. dvig morske gladine, onesnaževanje itd. Pojasnite.): **Tveganja, ki jih povzroči človek** ☐ kemična tveganja ☐ radiološka ali jedrska tveganja ☐ hibridna tveganja ([1]) ☐ sabotaža ☐ tveganja, povezana s terorizmom (npr. z uporabo eksplozivov, jemanjem talcev itd.)

	☐ druga kazniva dejanja (npr. požig, korupcija, vlom, napad, vandalizem itd.) ☐ tveganja v zvezi z notranjimi informacijami (npr. zlonamernost, človeška napaka, malomarnost ipd.) ☐ kibernetska tveganja ☐ vojaška tveganja ☐ neposredne tuje naložbe, ki negativno vplivajo na varnost ali javni red ☐ vohunjenje kot priprava na druga tveganja, ki jih povzroči človek (npr. zračni nadzor z droni, kraja podatkov itd.) ☐ socialna tveganja (npr. izgredi, stavke itd.) ☐ druga tveganja, ki jih povzroči človek (pojasnite): **Tehnična/tehnološka tveganja** ☐ nenamerna (npr. napaka, okvara, nepravilno delovanje, trčenje, razlitje nevarnih snovi, sevanje ipd.) ☐ strukturni propad (tj. poslabšanje fizične infrastrukture skozi čas in ob obremenitvah) ☐ uporaba nastajajočih (digitalnih) tehnologij (npr. umetne inteligence itd.) **Kombinacija tveganj** ☐ medsektorska tveganja ☐ čezmejna tveganja ☐ tveganja znotraj sektorjev ☐ druga kaskadna tveganja po motnji v delovanju bistvene storitve (npr. NaTech ([2]), vesoljski odpadki itd.) ☐ tveganja, edinstvena za sektor in podsektor (pojasnite): ☐ drugo (pojasnite): *Pisni prispevek …*

([1]) O „hibridnih grožnjah“ govorimo, kadar državni ali nedržavni akterji groženj, skušajo izkoristiti ranljivosti EU v svojo korist z usklajeno uporabo kombinacije ukrepov (tj. diplomatskih, vojaških, gospodarskih, tehnoloških), pri čemer razmere ne dosežejo praga za uradno razglasitev vojne. Ta kategorija se po definiciji običajno nanaša na več kot eno tveganje in bi jo bilo zato treba izbrati skupaj z drugimi tveganji, kot je to ustrezno.

([2]) Tehnološki učinki drugega reda, ki jih povzročijo naravne nesreče.

2. REZULTAT OCENE TVEGANJA

2.1.	**Ranljivosti** ☐ medsektorske odvisnosti (v skladu s sektorji, navedenimi v Prilogi k Direktivi) (pojasnite) ☐ sektorske ali podsektorske odvisnosti (v skladu s sektorji in podsektorji iz Priloge k Direktivi) (pojasnite) ☐ odvisnosti od kategorij subjektov (v skladu s kategorijami subjektov iz Priloge k Direktivi) (pojasnite) ☐ odvisnost od subjektov v drugih državah članicah (pojasnite) ☐ odvisnost od subjektov v tretjih državah (pojasnite) ☐ odvisnosti dobavnih verig ☐ varnost in ozaveščenost zaposlenih ☐ ranljivosti, značilne za posamezni sektor in podsektor (pojasnite) ☐ drugo (pojasnite): *Pisni prispevek …*
2.2.	**Možni vpliv pomembnega motečega incidenta** ☐ gospodarske dejavnosti (npr. finančna škoda/izgube, brezposelnost, škoda ugledu, izvozne omejitve, upad tujih naložb, zmanjšan turizem itd.) ☐ družbene dejavnosti (npr. motnje v delovanju vlade itd.) ☐ okolje (npr. škoda na ekosistemih, onesnaževanje itd.) ☐ javna varnost (npr. vpliv na službe za ukrepanje ob nesrečah, razselitev, evakuacija itd.) ☐ varnost (npr. ozemeljska celovitost, vpliv na sodelovanje organov kazenskega pregona, obrambo itd.) ☐ zdravje prebivalstva (npr. bolezen, pomanjkanje osebja, pomanjkanje zdravil, medicinske opreme ali medicinskih protiukrepov itd.)

	☐ mednarodni odnosi in partnerstva ali diplomacija (npr. z državami zunaj EU, mednarodnimi organizacijami, na področju trgovine itd.) ☐ v zadevnem sektorju ali v drugih sektorjih iz Priloge k Direktivi ☐ na javnost (npr. smrt, poškodba itd.) ☐ na notranji trg ☐ na bistvene storitve za šest ali več držav članic ali v njih ☐ vpliv, edinstven za sektor in podsektor (pojasnite) ☐ drugo (pojasnite):
	Pisni prispevek …
2.3.	**Resnost vpliva motečega incidenta** ☐ razmeroma nepomemben ☐ rahlo pomemben ☐ zmerno pomemben ☐ zelo pomemben ☐ izredno pomembno
	Pisni prispevek …

3. DODATNI VPOGLEDI V ZVEZI Z VRSTAMI PREPOZNANIH TVEGANJ IN REZULTATI OCENE TVEGANJA	
3.1.	**Metodološki pristop**
	Pisni prispevek …
3.2.	**Najboljše prakse**
	Pisni prispevek …
3.3.	**Pridobljena spoznanja**
	Pisni prispevek …

4. DODATNE INFORMACIJE	
4.1.	*Pisni prispevek …*